РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ БЛАГОДІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У НАДАННІ ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

ЛИТВИН Наталія Анатоліївна - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри службового та медичного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка

https://orcid.org/0000-0003-4199-1413

МЕЛЬНИК Алла Анатоліївна - кандидат юридичних наук, асистент кафедри службового та медичного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат юридичних наук,

https://orcid.org/ 0000-0002-9212-9586

DOI: https://doi.org/10.71404/LAW.UA.2025.1.23

У статті розглядається роль міжнародних благодійних організацій у забезпеченні гуманітарної допомоги в галузі охорони здоров'я. Проаналізовано основні напрями їхньої діяльності, механізми співпраці з урядами та іншими міжнародними інституціями. Виокремлено низку ключових викликів, які ускладнюють ефективність надання міжнародної гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я, а саме: недостатнє фінансування та нерівномірний розподіл допомоги; правові та регуляторні бар'єри, пов'язані з необхідністю адаптації національного законодавства до міжнародних стандартів у сфері гуманітарної допомоги та медичного реагування; відсутність чітких процедур і нормативного врегулювання; безпекові ризики. Запропоновано напрями покращення ефективності міжнародної гуманітарної допомоги в умовах кризових ситуацій та глобальних викликів. Констатовано, що підвищення ефективності міжнародної гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я потребує всебічного підходу, що включає стабільне фінансування, правові реформи, ефективну координацію, посилення безпеки та використання сучасних технологій. Зроблено висновок, що міжнародні благодійні організації відіграють ключову роль у підтримці системи охорони здоров'я в кризових умовах, проте для підвищення ефективності їхньої діяльності необхідне вдосконалення механізмів взаємодії з державними інституціями, спрощення регуляторних процедур та посилення контролю за розподілом гуманітарних ресурсів.

Ключові слова: міжнародні благодійні організації, органи державної влади, взаємодія, гуманітарна допомога, охорона здоров'я, медичні послуги, кризові ситуації, воєнний стан, психологічна реабілітація, вакцинація, лікарські засоби.

Постановка проблеми

Сучасні глобальні виклики, зокрема воєнні конфлікти, пандемії, поширення небезпечних інфекційних хвороб та гуманітарні кризи, значною мірою впливають на систему охорони здоров'я в різних країнах світу. В умовах воєнного стану в Україні питання забезпечення населення належною медичною допомогою та лікарськими засобами стає критично важливим. Руйнування медичної інфраструктури, вимушене переміщення населення, зростання кількості поранених і постраждалих, а також ризики поширення інфекційних захворювань ускладнюють надання медичних послуг та вимагають додаткових ресурсів.

На базі наукових положень неоінституалізму було доведено, що організації є складовою частиною процесу інституалізації. Активну роль відіграють міжнародні організації у формуванні інституційних механізмів державного управління [1, с. 221]. У цьому контексті міжнародні благодійні організації відіграють ключову роль у забезпеченні

гуманітарної підтримки системи охорони здоров'я. Вони надають фінансову та матеріальну допомогу, забезпечують доступ до ліків, вакцин, медичного обладнання, сприяють розвитку системи мобільних шпиталів і психосоціальної підтримки. Завдяки співпраці з державними установами та місцевими медичними закладами міжнародні гуманітарні організації допомагають стабілізувати ситуацію та мінімізувати негативні наслідки кризових явищ для здоров'я населення.

Дослідження ролі міжнародних благодійних організацій у наданні гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я є вкрай актуальним, адже ефективність їхньої діяльності безпосередньо впливає на доступність та якість медичних послуг у надзвичайних ситуаціях. Аналізуючи їхні механізми роботи, напрями діяльності та виклики, можна розробити рекомендації для підвищення ефективності міжнародної допомоги та зміцнення національної системи охорони здоров'я в умовах кризових подій.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Огляд наукових джерел свідчить, що в центрі уваги правової науки перебувають такі напрями досліджень: правові та організаційні аспекти створення та функціонування благодійних організацій [2; 3; 4; 5], особливості діяльності органів публічної влади у взаємодії з міжнародними благодійними структурами [6; 7; 8], удосконалення сфери охорони здоров'я в умовах воєнного стану [9; 10; 11; 12; 13], проблеми ефективності міжнародної допомоги в зонах збройних конфліктів, включаючи труднощі логістики, бюрократичні бар'єри та ризики корупції [14], а також вплив глобальних кризових явищ (війна, пандемія COVID-19) на вразливі групи населення та наслідки для міжнародних гуманітарних місій [15; 16].

Аналіз сучасних досліджень свідчить, що міжнародна гуманітарна допомога відіграє критично важливу роль у стабілізації сфери охорони здоров'я в кризових умовах. Водночас науковці наголошують на необхідності удосконалення механізмів координації між міжнародними благодійними організаціями, державними установами та місцевими громадами. Окремо акцентується увага на важливості підвищення прозорості розподілу гуманітарних ресурсів, мінімізації корупційних ризиків та розробки стратегій довгострокового відновлення медичної інфраструктури.

Попри значний науковий інтерес до проблематики міжнародної гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я, питання оптимізації співпраці між державними та міжнародними структурами, підвищення ефективності гуманітарної підтримки та запобігання потенційним ризикам залишаються актуальними. Дослідження цих аспектів є необхідним для формування дієвих механізмів забезпечення стійкості системи охорони здоров'я в умовах воєнних дій та інших кризових ситуацій, а також для створення правових і організаційних умов ефективної діяльності міжнародних благодійних організацій в Україні.

Метою статті є дослідження ролі міжнародних благодійних організацій у наданні гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я, зокрема в умовах воєнного стану та інших кризових ситуацій.

Виклад основного матеріалу

Роль і значення взаємодії органів публічної влади із міжнародними благодійними організаціями складно переоцінити, особливо під час повномасштабного вторгнення росії в Україну, коли підтримання належного рівня життєдіяльності цивільного населення стає одним із пріоритетних завдань держави. Безпрецедентну за масштабами діяльність міжнародних благодійних організацій можна оцінити як таку, що є життєво необхідною, особливо для тих верств населення, які потерпають від військової агресії в зоні бойових дій та на деокупованих територіях [7, с. 178].

Міжнародні благодійні організації, у тісній взаємодії з органами державної влади, відіграють ключову роль у наданні гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я, особливо в умовах воєнного стану, пандемій та інших кризових ситуацій. До прикладу, під час війни в Україні Міжнародна федерація товариства Червоного Хреста і Червоно-

го Напівмісяця (далі - МЧХ), Міжнародний комітет Червоного Хреста (далі – МКЧХ) забезпечують медичні установи в зонах бойових дій необхідними медикаментами та матеріалами. Окрім цього, вони організовують евакуацію постраждалих, надають психосоціальну підтримку, зокрема жінкам і дітям, а також активно підтримують діяльність мобільних медичних команд у віддалених і небезпечних регіонах.

У свою чергу, ЮНІСЕФ разом із місцевими партнерами активно працює над захистом дітей та молоді, надаючи медичні послуги дітям, постраждалим від війни, забезпечуючи безперервний доступ до вакцин та профілактичних програм, надаючи психосоціальну підтримку та організовуючи тимчасові освітні заклади в безпечних зонах. Така співпраця сприяє ефективному наданню допомоги та забезпеченню стійкості медичних та соціальних програм у кризових умовах.

Яскравим прикладом ефективної взаємодії міжнародних благодійних організацій з органами державної влади є діяльність організації «Лікарі без кордонів» (Médecins Sans Frontières, MSF) в Україні. Вони активно працюють у кризових зонах, організовуючи польові лікарні та надаючи екстрену медичну допомогу постраждалим від бойових дій. Крім того, MSF займається вакцинацією та профілактикою інфекційних хвороб, таких як кір, туберкульоз та ВІЛ/СНІД, особливо в умовах, коли доступ до медичних установ обмежений.

Сьогодні професійні об'єднання лікарів стали основою багатьох впливових міжнародних організацій, що відіграють ключову роль у розвитку та вдосконаленні систем охорони здоров'я. Постійно з'являються нові асоціації, які об'єднують медичних фахівців з метою покращення стандартів медичної допомоги, впровадження передових методів лікування та підвищення рівня професійної підготовки. До таких організацій належать Європейське товариство кардіологів, Американська колегія хірургів, Комісія з раку, Всесвітня організація сімейних лікарів (WONCA), Міжнародне товариство естетичної пластичної хірургії (ISAPS) та багато інших [17].

Ці приклади демонструють, як міжнародні благодійні організації, у співпраці з урядами, місцевими адміністраціями та іншими міжнародними партнерами, можуть надавати не тільки медичну допомогу, але й сприяти стабільності та розвитку охорони здоров'я в умовах кризи.

Основними напрямами діяльності міжнародних благодійних організації є:

- екстрена медична допомога – надання невідкладної медичної допомоги постраждалим у зонах конфлікту або під час надзвичайних ситуацій. Наприклад, «Лікарі без кордонів» забезпечують мобільні клініки, хірургічні бригади та медичне обладнання для регіонів, що постраждали від бойових дій;
- забезпечення лікарськими засобами та вакцинами – міжнародні організації, такі як МКЧХ та ЮНІСЕФ, фінансують закупівлю медикаментів, вакцин і засобів індивідуального захисту для населення, особливо в умовах обмеженого доступу до медичних послуг;
- контроль інфекційних хвороб – програми профілактики та реагування на поширення епідемій. Наприклад, у відповідь на пандемію COVID-19 міжнародні організації сприяли постачанню вакцин та розгортанню лабораторій для тестування;
- психосоціальна підтримка – надання психологічної допомоги постраждалим від війни, насильства та катастроф. Червоний Хрест та інші організації активно впроваджують програми психологічної реабілітації.

Варто зауважити, що ефективність міжнародної гуманітарної допомоги значною мірою залежить від тісної координації з державними органами влади та місцевими громадами. В Україні така співпраця реалізується через Міністерство охорони здоров'я, Національну службу здоров'я, Державну службу з надзвичайних ситуацій та місцеві адміністрації. Міжнародні благодійні організації працюють у взаємодії з урядами країн, міжнародними організаціями, а також з місцевими неурядовими організаціями. Така багатостороння співпраця дозволяє не тільки ефективніше розподіляти ресурси, а й координувати дії між різними сторонами,

що сприяє сталому функціонуванню медичних програм та забезпеченню належної допомоги в кризових умовах.

Основними проблемами взаємодії є бюрократичні перепони, які призводять до затримок у митному оформленні гуманітарних вантажів та ускладнюють отримання дозволів для міжнародних місій; недостатня прозорість розподілу ресурсів, що створює ризик їх нерівномірного розподілу через корупційні чинники; логістичні труднощі, зокрема проблеми з транспортуванням гуманітарних вантажів до регіонів, які перебувають під обстрілами або в блокаді.

На основі аналізу наукових досліджень та практичного досвіду міжнародних гуманітарних організацій можна виокремити низку ключових викликів, які ускладнюють ефективність надання гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я. Одним із найважливіших є недостатнє фінансування та нерівномірний розподіл допомоги, що ускладнюють ефективне надання міжнародної гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я. Більшість програм фінансується через міжнародних донорів, уряди іноземних держав, приватні фонди та благодійні організації. Проте обсяги фінансової підтримки часто залежать від політичної ситуації, пріоритетів донорів та їхньої готовності спрямовувати ресурси на певні країни або сфери. Як наслідок, деякі регіони або групи населення можуть залишатися без необхідної допомоги. Одним із критичних аспектів цієї проблеми є те, що гуманітарні місії нерідко стикаються з нестачею коштів для довгострокових програм, спрямованих на відновлення системи охорони здоров'я, закупівлю медичного обладнання, лікарських засобів та підтримку медичних працівників. Фінансування часто надається на короткострокові проєкти, що дозволяє швидко реагувати на надзвичайні ситуації, але не сприяє створенню стійкої медичної інфраструктури та розвитку національних систем охорони здоров'я. Нерівномірний розподіл фінансової допомоги також є серйозною проблемою. Деякі регіони отримують надлишок ресурсів через високу увагу міжнародної спільноти, тоді як інші залишаються без необхідної підтримки. Це може бути пов'язано з геополітичними чинниками, пріоритетами донорів або недостатньою координацією між міжнародними організаціями та місцевими органами влади. Наприклад, у зонах активних бойових дій гуманітарна допомога може надходити нерегулярно через труднощі з логістикою та безпекою, у той час як у більш доступних районах спостерігається надлишок медикаментів або іншої допомоги.

Додатковою складністю є правові та регуляторні бар'єри, пов'язані з необхідністю гармонізації національного законодавства з міжнародними стандартами щодо гуманітарної допомоги та медичного реагування. Часто нормативно-правова база держави не містить чітких положень про статус гуманітарних місій, порядок ввезення та розподілу гуманітарних вантажів, що призводить до затримок у постачанні медикаментів, медичного обладнання та інших критично важливих ресурсів. Значною перешкодою є складні процедури реєстрації міжнародних організацій, отримання дозволів на діяльність, митне оформлення та оподаткування гуманітарних вантажів. У деяких випадках законодавство передбачає тривалі бюрократичні процедури для сертифікації медичних препаратів та обладнання, що унеможливлює їхнє оперативне використання у надзвичайних ситуаціях. Крім того, відсутність чітких механізмів взаємодії між державними органами, міжнародними організаціями та місцевими партнерами ускладнює координацію гуманітарних програм. Це може призводити до дублювання зусиль або, навпаки, до недостатнього охоплення певних регіонів допомогою.

Отже, відсутність чітких процедур і нормативного врегулювання є серйозним викликом, що ускладнює ефективне надання міжнародної гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я. У багатьох країнах, зокрема в умовах кризових ситуацій, законодавчі механізми, які регулюють отримання, розподіл та використання гуманітарної допомоги, є застарілими, фрагментарними або недостатньо деталізованими. Це призводить до затримок у постачанні медичних ресурсів, бюрократичних перепон та непрозорості в управлінні гуманітарною допомо-

гою. Одним із основних аспектів проблеми є відсутність єдиних стандартів щодо спрощеного ввезення лікарських засобів, вакцин, медичного обладнання та іншої критично важливої допомоги. Наприклад, у деяких країнах діють складні та тривалі процедури сертифікації медичних препаратів, які були надані міжнародними партнерами, що ускладнює оперативне реагування на надзвичайні ситуації. Крім того, різниця в національних та міжнародних стандартах призводить до ситуацій, коли певні лікарські засоби або обладнання не можуть бути використані через невідповідність регуляторним вимогам. Ще одним викликом є недостатня нормативна регламентація процесу розподілу гуманітарної допомоги на регіональному рівні. Відсутність чітких процедур часто створює ситуації, коли одні регіони отримують надмірну кількість ресурсів, тоді як інші залишаються без необхідної підтримки. Крім того, недостатня прозорість у розподілі гуманітарної допомоги може сприяти корупційним ризикам, що додатково ускладнює доступ до медичних послуг для населення.

Особливу загрозу становлять безпекові ризики, адже надання міжнародної гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я може відбуватися в умовах збройних конфліктів, політичної нестабільності та природних катастроф. Небезпека для медичних працівників, гуманітарних місій та постачання критично важливих ресурсів значно впливає на швидкість і ефективність гуманітарного реагування. Однією з головних загроз є атаки на медичні установи та транспорт, що доставляє допомогу. У зонах бойових дій лікарні, мобільні клініки, склади медикаментів та евакуаційні маршрути нерідко стають мішенню обстрілів чи захоплення, що порушує роботу системи охорони здоров'я та ставить під загрозу життя медичного персоналу та пацієнтів. Наприклад, у багатьох конфліктах останніх десятиліть фіксувалися випадки нападів на гуманітарні місії, незважаючи на їхній нейтральний статус. Ще одним значним викликом є мінна небезпека та відсутність безпечних гуманітарних коридорів, що ускладнює доступ до медичної допомоги в найбільш постраждалих регіонах. Гуманітарні організації часто змушені працювати в екстремальних умовах, стикаючись із ризиками затримання, викрадень, насильства або блокування поставок допомоги через військові або політичні обставини. Безпекові ризики також стосуються логістики доставки гуманітарної допомоги. Обмежений доступ до постраждалих територій через бойові дії або контрольовані зони унеможливлює своєчасне постачання медикаментів, вакцин та медичного обладнання. Бюрократичні перепони, а також ризик мародерства чи перенаправлення допомоги на нелегальні ринки лише погіршують ситуацію.

Зважаючи на виклики, які ускладнюють надання міжнародної гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я, необхідно виробити комплексні підходи для їхнього подолання. В умовах війни, глобальних криз та надзвичайних ситуацій ефективність гуманітарного реагування може бути підвищена завдяки перспективним напрямам, серед яких одним із ключових є забезпечення стабільного фінансування та справедливого розподілу допомоги. Крім того, посилення міжнародного партнерства між урядами, міжнародними організаціями, такими як ЮНІСЕФ, Червоний Хрест, а також залучення приватного сектору сприятиме стабільному фінансуванню гуманітарних програм. Важливою складовою є впровадження прозорих механізмів розподілу ресурсів, що базуватимуться на використанні цифрових платформ для моніторингу надходження та використання коштів, що дозволить зменшити корупційні ризики та підвищити ефективність допомоги. Також значну роль відіграє розвиток локального потенціалу, який передбачає надання фінансової підтримки місцевим організаціям та громадам, що сприятиме оперативнішому та адресному реагуванню на гуманітарні потреби.

Наступним важливим кроком є гармонізація національного законодавства з міжнародними стандартами. Адаптація правових норм шляхом впровадження міжнародних стандартів гуманітарного права в національне законодавство дозволить усунути бюрократичні бар'єри, які уповільнюють процес

доставки медичних товарів і послуг. Спрощення процедур для гуманітарних місій, зокрема скорочення часу оформлення дозвільних документів, митного контролю та сертифікації ліків, сприятиме швидшому реагуванню в надзвичайних ситуаціях. Важливим є також прийняття додаткових правових гарантій для медичних працівників та волонтерів, що працюють у зонах криз, аби забезпечити їхню безпеку та безперешкодне виконання гуманітарної місії.

Вдосконалення координації та нормативного врегулювання гуманітарної діяльності є ще одним напрямом, який потребує уваги. Для цього необхідно створювати єдині координаційні центри на національному рівні, які об'єднуватимуть зусилля міжнародних та місцевих організацій, що дозволить уникнути дублювання зусиль і підвищити ефективність допомоги. Важливо розробити чіткі алгоритми дій для всіх етапів надання допомоги – від запиту на підтримку до реалізації медичних програм. Впровадження цифрових платформ для реєстрації гуманітарних вантажів, збору даних про потреби регіонів та координації постачання допоможе мінімізувати затримки та втрати ресурсів.

Безпекові ризики залишаються значним викликом, тому важливо забезпечити захист гуманітарних місій. Це передбачає посилення міжнародного тиску на сторони конфлікту з метою дотримання Женевських конвенцій, що гарантують недоторканність медичних установ і гуманітарного персоналу. Важливим заходом є розширення механізмів супроводу гуманітарної допомоги, зокрема створення безпечних гуманітарних коридорів, організація супроводу конвоїв міжнародними миротворчими силами та використання супутникових технологій для моніторингу ситуації. Додатково необхідно розвивати програми підготовки медичних працівників та волонтерів, які працюють у зонах конфлікту, зокрема щодо евакуації, реагування на надзвичайні ситуації та мінімізації ризиків.

Варто особливо відзначити роль інноваційних підходів у міжнародному гуманітарному реагуванні. Використання телемедицини та мобільних медичних бригад дозволить забезпечити доступ до медичної допомоги у віддалених або небезпечних зонах. Впровадження штучного інтелекту та аналізу великих даних сприятиме ефективному розподілу ресурсів і прогнозуванню можливих спалахів інфекційних захворювань. Крім того, підтримка розвитку локального виробництва медикаментів зменшить залежність від міжнародних поставок та покращить доступність життєво необхідних лікарських засобів.

Таким чином, підвищення ефективності міжнародної гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я потребує всебічного підходу, що включає стабільне фінансування, правові реформи, ефективну координацію, посилення безпеки та використання сучасних технологій. Впровадження цих заходів сприятиме швидкому та якісному реагуванню на кризові ситуації, підвищенню рівня доступу до медичних послуг та збереженню життів у найуразливіших регіонах.

Висновки

Міжнародні благодійні організації відіграють ключову роль у наданні гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я, особливо в умовах кризових ситуацій, війни та глобальних викликів. Їхня діяльність сприяє забезпеченню доступу до медичних послуг, постачанню медикаментів, розвитку інфраструктури охорони здоров'я та підтримці вразливих категорій населення. Попри значні виклики, зокрема недостатнє фінансування, регуляторні бар'єри, відсутність чітких процедур і безпекові ризики, ефективна співпраця з урядами, міжнародними організаціями та місцевими партнерами дозволяє оптимізувати механізми надання допомоги. Впровадження інноваційних підходів, удосконалення законодавчої бази, розширення фінансування та розвиток цифрових технологій сприятимуть підвищенню ефективності гуманітарної допомоги у сфері охорони здоров'я. Таким чином, міжнародна підтримка залишається невід'ємним елементом забезпечення стабільності та розвитку системи охорони здоров'я в кризових умовах.

Література

1. Сазонець І.Л., Вівсянник О.М. Передумови функціонування міжнародних організації в інституційному механізмі державного управління системою охорони здоров'я. *Право та державне управління*. 2020, № 2. С. 221- 230.

2. Миронюк Р., Антонів М. Особливості адміністративно-правового статусу волонтерських організацій в Україні та його реалізації в умовах воєнного стану. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2022. Спеціальний випуск № 1. С 91–98. URL: https://visnik.dduvs.in.ua/?page_id=2048 (дата звернення 01.03.2025).

3. Гудзь А.О. Класифікація форм і видів благодійної діяльності в Україні. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2019. № 1. С. 61–64.

4. Завидняк І.О. Адміністративно-правовий статус благодійних організацій в Україні: автореф. дис. ... к.ю.н.: 12.00.07. Національний університет Державної податкової служби України. Ірпінь, 2016. 20 с.

5. Сербин Р.А. Публічно-правове адміністрування благодійництва в Україні : дис. ...д.ю.н.: 12.00.07. Харківський національний університет внутрішніх справ МВС України. Харків, 2016. 433 с.

6. Бехтер Л. В. Сутність категорії взаємодії міжнародних благодійних організацій з органами державної влади щодо реалізації міжнародних проектів: проблематика наукового підходу. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2022. № 6. С. 100-105. URL: http://apnl.dnu.in.ua/6_2022/15.pdf (дата звернення: 10.03.2025)

7. Бехтер Л. В. До питання про визначення принципів діяльності органів публічної влади на регіональному рівні у взаємодії міжнародних благодійних організацій щодо реалізації міжнародних проектів. Право і суспільство. 2024. № 2. С. 177-182. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2024/2_2024/25.pdf (дата звернення: 10.03.2025)

8. Гостєва О.М. Європейський досвід взаємодії органів державної влади та громадських організацій. Державне управління: удосконалення та розвиток2017. № 9. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1124 (дата звернення: 10.03.2025)

9. Литвин Н.А., Максимович М.І. Актуальні проблеми доступу до медицини під час воєнного стану. Юридичний науковий електронний журнал. 2022. № 9. С. 330-332. URL: http://lsej.org.ua/9_2022/80.pdf (дата звернення: 10.03.2025)

10. Литвин Н.А., Громик В.С. Актуальні питання правового регулювання надання медичної допомоги в період дії воєнного стану в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2022. № 10. С. 411-414. URL: http://lsej.org.ua/10_2022/100.pdf (дата звернення: 10.03.2025)

11. Кочугур І.В., Литвин Н.А. Нормативно-правове регулювання медичної та психологічної реабілітації військовослужбовців внаслідок воєнних конфліктів. Юридичний науковий електронний журнал. 2023. № 1. С. 237-240. URL: http://lsej.org.ua/9_2023/57.pdf (дата звернення: 10.03.2025)

12. Литвин Н.А., Колесніченко І.О. Окремі аспекти правового регулювання психологічної та медичної реабілітації медичних працівників в умовах воєнного стану. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 3. С. 309-311. URL: http://lsej.org.ua/3_2024/74.pdf (дата звернення: 10.03.2025)

13. Nataliia Lytvyn, Olena Artemenko, Alla Melnyk, Myroslava Kokoshko, Anna Yarosh. Status and prospects of improvement of health care in Ukraine: Legal aspects. Kontakt, Journal of nursing and social sciences related to health and illness. Received: May 26, 2023; Revised: September 26, 2023; Accepted: February 26, 2024; Prepublished online: February 27, 2024 P. 1-8. URL: https://kont.zsf.jcu.cz/corproof.php?tartkey=knt-000000-1179 (дата звернення: 10.03.2025)

14. Goodman, R. Humanitarian Intervention and Pretexts for War. The *American Journal of International Law*, Volume 100 , Issue 1 , January 2006 , pp. 107 - 141. URL: https://www.cambridge.org/core/journals/american-journal-of-international-law/article/abs/humanitarian-intervention-and-pretexts-for-war/3E836310C7CA9323082E2C90533C91D6 дата звернення: 02.03.2025)

SUMMARY

The article examines the role of international charitable organizations in providing humanitarian assistance in the field of health care. The main areas of their activity, mechanisms of cooperation with governments and other international institutions are analyzed. A number of key challenges that complicate the effectiveness of international humanitarian assistance in the field of health care are identified, namely: insufficient funding and uneven distribution of assistance; legal and regulatory barriers related to the need to adapt national legislation to international standards in the field of humanitarian assistance and medical response; lack of clear procedures and regulatory regulation; security risks. Directions for improving the effectiveness of international humanitarian assistance in crisis situations and global challenges are proposed. It is stated that increasing the effectiveness of international humanitarian assistance in the field of health care requires a comprehensive approach, including stable financing, legal reforms, effective coordination, strengthening security and the use of modern technologies. It is concluded that international charitable organizations play a key role in supporting the health care system in crisis conditions, however, to increase the effectiveness of their activities, it is necessary to improve the mechanisms of interaction with state institutions, simplify regulatory procedures and strengthen control over the distribution of humanitarian resources.

Keywords: international charitable organizations, state authorities, interaction, humanitarian aid, health care, medical services, crisis situations, martial law, psychological rehabilitation, vaccination, medicines.

15. Пищуліна, О., Юрчишин, В., Маркевич, К., Міщенко, М., Добровольський Д. (2022). Соціально-економічні та гуманітарні наслідки Російської агресії для українського суспільства. Центр Разумкова. 2022. 277 с. URL: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2022_Gum.pdf (дата звернення: 10.03.2025)

16. Bankoff, G. Rendering the World Unsafe: «Vulnerability» as Western Discourse. *Disasters*. Volume 25, Issue 1. 2001. 19-35 URL: https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/1467-7717.00159 (дата звернення: 10.03.2025)

17. Категорія: міжнародні організації. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Категорія:Міжнародні організації (дата звернення: 10.03.2025)